

**Mál nr. 346/2014****M og  
V v/ sjúklingatryggingar T.****Óþægindi sjúklings eftir brúarsmíði tannlæknis haustið 2009.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 13. nóvember 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 26. nóvember 2014.

**Málsatvik.**

Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði til T á árinu 2009 þar sem T kom fyrir tveimur brúm í gómi hennar. Stuttu síðar hafi M fundið fyrir óþægindum og leitað til annarra tannlækna vegna þeirra og hefur hún gengist undir aðgerðir síðan.

M telur að hún hafi orðið fyrir líkamstjóni þar sem þær brýr sem T hafi smíðað hafi verið skakkar og hafi valdið mikilli rótarbólgu sem hafi síðan leitt til þess að draga hafi þurft tennur úr henni. Eftir það hafi þurft að setja upp tannplanta með beinukandi skurðaðgerð. M byggir á því að háttsemi B falli undir 1.tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 þar sem meðferð T hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hefði verið þar sem brú sem T setti upp hafi verið skökk. Einnig telur M að tjón hennar sé rakið til sýkingar sem sé fylgikvilli sem hún eigi ekki að þola bótalest, sbr. 4.tl. 2.gr. laga um sjúklingatryggingu.

V telur að ekkert liggi fyrir um að meðferð M hjá T hafi verið til tjóns fyrir hana. M telur að ekki sé sýnt að brúin sem T hafi sett upp hafi verið skökk og telur óþægindi M fyrst og fremst hægt að rekja til þess ástands sem myndaðist með pokum utan á rótum tanna M. Ekki sé með nokkrum líkum eða gögnum sýnt fram á að þeir pokar hafi myndast vegna brúarsmíðinnar. Ekki sé heldur sýnt að M hafi fengið sýkingu heldur hafi orðið bólgubreytingar í vef sem leitt hafi til dreps.

**Álit.**

Í lögum um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 er þó gert ráð fyrir því í lagatextanum að tjón megi *að öllum líkindum* rekja til atvika sem koma fram í 1.- 4. tl. 2. gr. laganna. Samkvæmt athugasemdum við 2. gr. í frumvarpi laganna dugar í þeim efnum að sýnt sé fram á að líklegra sé að tjónið stafi af rannsókn eða meðferð en öðrum orsökum. Sönnunarbyrðin um að svo sé hvílir á tjónþola sem í þessu máli er M. Í málinu hefur M vísað sérstaklega til 1. og 4. tl. 2. gr. máli sínu til stuðnings eins og rakið er hér að ofan. Ekki liggja fyrir gögn eða mat sérfræðinga sem staðfesta að brú sem T smíðaði í góm M hafi verið skökk eða þannig gerð að hún hafi leitt til óþæginda M og þeirra aðgerða sem fylgdu. Þó sönnunarkröfur í 2.gr. laga um sjúklingatryggingu séu vægari en almennar sönnunarkröfur í skaðabótarétti verða að liggja fyrir ítarlegri gögn eða læknisfræðilegt álit um að skilyrði laganna séu uppfyllt. Á meðan svo er ekki telst ósannað að skilyrði laga um sjúklingatryggingu séu uppfyllt þannig að M eigi rétt á skaðabótum úr sjúklingatryggingu T.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu hjá V.

Reykjavík 16. desember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.